

nien

reikte. Ze won maar liefst drie Nederlandse toernooien op rij. „Het zijn punten die ik straks nog moet gaan verdedigen. Het was niet normaal hoe ik toen presteerde”, spreekt ze met trots in haar stem. „Ik kijk alleen niet te ver vooruit. Eerst deze toernooien spelen en daarna speel ik weer in competitieverband. Ik ben nu dertig, dus ik zie daarna wel of ik het nog kan opbrengen om op topniveau te blijven tennissen.”

Zoeken

In de coronaperiode sprak ze al hardop haar twijfels uit om door te

Ik zie daarna wel of ik het kan opbrengen om op topniveau te tennissen

– Quirine Lemoine

gaan met haar geliefde sport. Twijfels die er nog altijd zijn. „Het is nog even zoeken. Ik ben ook gelukkig zonder mijn sport heb ik gemerkt. Vroeger stond alles in het teken van tennis, terwijl er nu meer in mijn leven is dan alleen tennis. Er ontstaat berusting en dat kan hele mooie dingen brengen, zoals afgelopen zomer. Het kan er ook voor zorgen dat het mij allemaal te gemakkelijk afgaat en dat is weer de andere kant.”

Ook bij topsporters blijft plezier de belangrijkste drijfveer om dag in dag uit te streven naar verbetering. „Dat is inderdaad het belangrijkste. De afgelopen jaren heb ik veel voor het tennis opzij gezet. Alang ik dat vol kan blijven houden, ga ik door. Lukt dat niet meer, dan stop ik. Ver vooruit plannen wil ik niet. Je ziet het dinsdagochtend ook. De nummer 1 in het rouwtennis, Ashleigh Barty, opt gewoon per direct. Dat is snap als je die beslissing kan maken en het zegt misschien ook wel dat het tennisbestaan niet het mooiste leven is.”

saai

len die hij vervolgens onder zijn vrede had, mochten daarna met de fenstof aan de bak. Veel spelers aren verrukt over zijn veelzijdige ainingen. „Het was nooit saai”, zei irit-spits Jan de Vrij eens. Piet de Jong was bepaald niet beheiden. Het soms nukkige voetldier ging met veel vedetten, zo- s Ajacied Johan Crujff, op de foto bewaarde tot aan zijn dood deze ster op zijn nachtkastje. Pieter van der Laan

Herman Sloothaak is nu erelid bij Argon

▲ Herman Sloothaak vervulde veel verschillende functies bij het Mijdrechtse Argon, waarvan hij als 20-jarige een van de mede-oprichters was. FOTO MARINX SCHMIDT

‘Vereniging werkt net als een horloge’

Op zijn twintigste was Herman Sloothaak betrokken bij de oprichting van Argon. Daarna vertolkte hij tal van functies bij de club. Onlangs werd hij benoemd tot erelid.

Joeri Swarts

Mijdrecht

„Het belangrijkste lid van elke vereniging is een ander. Die kan namelijk altijd alles oplossen. Maar een vereniging kun je alleen met zijn allen runnen, wanneer iedereen wat doet”, doceert Herman Sloothaak over hoe een vereniging in zijn optiek het beste draait. „Dat hoeft niet uren en uren te zijn. Als je gewoon als betrokken ouder je steentje bijdraagt aan het team van je kind, help je de vereniging al vooruit. Dan ben je lid en niet alleen afnemer. Vroeger ging dat wat makkelijker. Maar over vroeger moeten we het niet te veel hebben. Alleen, dat is het lastige van een geheugen: soms komt dat opeens boven.”

Bij Sloothaak is dat geen bijzonderheid. Binnen Argon staat hij bekend om zijn fabuleuze geheugen. Dikwijls wordt er door andere leden van de omnisportvereniging in Mijdrecht een beroep gedaan op zijn kennis en kunde. Sloothaak is binnen Argon overal van op de hoogte en kent iedereen bij voor- en achternaam. Hij wisselde functies als secretaris in verschillende besturen af met een rol als elftal-leider, was betrokken bij de start van de basketbalafdeling, werd kantinebeheerder, schrijft sinds de jaren

70 wedstrijdverslagen, was bestuurslid communicatie en is sinds de start van de website actief als beheerder van het digitale ‘thuis’ van de club.

Horloge

Verskil in belang tussen al die taken ziet Sloothaak niet. „Het is mijn vaste standpunt dat een vereniging het best met een horloge te vergelijken is. Er zijn grote en kleine tandwieltes en ongeacht de omvang zijn ze even belangrijk. Om het horloge werkend, te houden moet alle radertjes blijven draaien.”

„Ik heb me nooit met technische zaken bemoeid. Dat vraagt kennis en kunde”, zegt de Argonaut met een knipoog. „Ik vind communicatie binnen iedere vereniging een enorm belangrijk onderdeel. Daarom heb ik me daar altijd mee bezig gehouden. Je moet je leden la-

Ik kwam al bij Argon voor ik verliefd of getrouwd was en ben dat blijven doen

– Herman Sloothaak

ten weten wat er binnen de vereniging gaande is. Bij winst en verlies. Je moet laten weten dat je leeft.”

Tijdens het 51-jarige leven van Argon zag Sloothaak alles aan zich voorbijtrekken. De gedachte achter de fusie was om een dorpsclub te

vormen waar voetbal op een zo hoog mogelijk niveau werd nagestreefd. Met het potentieel van de verschillende clubs werd dat mogelijk geacht. Het bleek een juiste aanname: in de eerste twee seizoenen werd Argon twee keer kampioen, ruim dertig jaar later werden de Mijdrechtse algeheel amateurkampioenen van Nederland.

Sloothaak: „Ik kwam al bij Argon voor ik verliefd of getrouwd was en ben dat blijven doen. Mijn zoons hebben bij de vereniging gevoetbald, mijn vrouw heeft 23 jaar lang de tennissen van de selecties gewassen. Er was hier thuis altijd binding met de vereniging. En al die jaren is Argon amper veranderd. Het brengt een sociale samenhang met zich mee. En als je het gevoel hebt dat je je thuis voelt bij een vereniging dan blijf je komen. Voor mij is Argon dat.”

Gewaardeerd

Na 51 jaar lidmaatschap ziet hij vanaf de zijlijn van een willekeurige wedstrijd ergens op het complex dikwijls een pupil voetballen waarvan hij de vader jaren geleden eveneens de eerste stappen op het voetbalveld zag zetten. Het schenkt Herman Sloothaak plezier. Het is één van de redenen dat hij, ook nu hij tot erelid is benoemd, bij Argon zal blijven komen.

„Ik voel me gewaardeerd om wat ik kan en weet. Als men iets uit het verleden wil weten, komen ze bij me langs en als ergens advies over willen ook. Dat ik nu erelid ben, tja. Erelid, dat zegt het al. Ik vind het een hele eer.”

OP DE MAN AF

‘Zuurkool met ba mijn moeder is fa

Naam: Sam van der Loo.
Geboren: 20 september 2001.
Woonplaats: Boskoop.
Beroep: Ik studeer fysiotherapie. Ik ben door het volleybal al veel in contact geweest met fysiotherapeuten en dat heeft mijn interesse aangewakkerd.
Sport: Volleybal.
Club: ZVH en het Nederlands beachvolleybalteam.

Favoriete

Serie: Dat is Duits. De slimmigheden van de hoofdrolspelers van Mike en Harvey in combinatie met hun band vind ik leuk.
TV-programma: Friends vind ik wel leuk.

Club: Ik denk dat het Modena is. Een volleybalclub in Italië. Het is al een tijd een van de beste clubs van Europa. Het is ook een hele oude club en als je dan de wedstrijden ziet, dan voel je echt de historie daar.

Sportidool: Ik heb eigenlijk nooit echt een sportidool gehad. De documentaire over Michael Jordan was erg indrukwekkend en dat zou een idool kunnen zijn. Van volleyballer Earvin N'Gapeth ben ik ook fan.

Muziek: Amerikaanse rap en dan heb ik niet per se een favoriet.

Lievingsseten: De zuurkool van mijn moeder. Met banaan, ananas, spek, kaas, rozijnen en worst.

Stellingen

Beachvolleybal of zaalvolleybal.
„Ik ben 1,94 meter. Een lengte die wel kan voor het zaalvolley-

GROENE HART

Alphense Boys k en wint voor het e

Het inhaalduel met Velsen leverde Alphense Boys gisteravond de eerste competitiezege van 2022 op. Invaller Romeo Pieters bezorgde de zondaghoofdklasser in de blessuretijd de winst: 3-2.

Op eigen veld gaf Alphense Boys tot twee keer toe een voorsprong weg, maar dankzij Pieters blijft de ploeg stevig in de middenmoot.

Derdedivisionist Sportlust'46 speelde dinsdag doelpuntloos gelijk tegen ACV. In het duel met de middenmoter kwam de Woerdense winnaar van de eerste periodetitel moeilijk tot kans. In de slotfase hield doelman Romero Antonioli zijn ploeg op de been.

Aarlanderveen is in de derde klasse tegen een harde nederlaag aangelopen. De ploeg van Sander